

„დროების“ რედაქცია—სიმონსონოვის ქუჩაზე, ნა-ზაროვის სახლში, 1-ლი კლასიკური გიმნაზიის უკან.

ხელის-მოწერა მიიღება თბილისში, რედაქციაშივე; ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში. გარეშე მცხოვრებთათვის ადრესი: ВЪ Тифлисѣ, въ Редакцію „Дროбы“.

ფასი: წლით 9 მ., 11 თვით 8 მ. 50 კ.; 10 თვით— 8 მ.; 9 თვით—7 მ. 50 კ.; 8 თვით—7 მ.; 7 თვით— 6 მ. 6 თვით—5 მ.; 5 თვით—4 მ. 50 კ.; 4 თვით—4 მ.; 3 თვ.—3 მ.; 2 თვ.—2 მ.; 1 თ.—1 მ.

დროება

ბამოდის უძველ-დღე ორშაბათს ბარდა.

ფასი განცხადებისა: სტრიქონში რვა კაპი გან-ცხადება მიიღება ქართულს, რუსულს და სხვა ენა-ზედ.

თუ საქმიანობა მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს დასაბეჭდად გამოგზავნილ წერილებს დაუბეჭდავად წერილებს რედაქცია ვერ დაუბრუნებს ავტორს.

ცალკე ნომერი «დროებისა» ღირს 5 კაპიკით.

დღესასწაულებად ბამო უმადები ნომერი „დროებისა“ ბამოვა შა-ბათს, სამტემბრის პირველს.

ბორის სასულიერო სასწავლე-ბაღში

შემოსვლის მსურველთ უნდა წარ-მოადგინონ მოწმობა ექიმისა მასწე-და, რომელ მათ აქვთ აცრილი ყვა-ვილი და ან უხდიათ იგი; რომელ მათგანსაც ამ გვარი მოწმობა არ ექ-ნება, გაიგზავნება ასაცრელად და მიიღება სასწავლებელში, მხოლოდ აცრის შემდეგ. (2—2)

რადგანაც ჩემგან შედგენილს დრამა-ტიულს დასს აკლია აქტიორ-აქტიორე-ბი, ამიტომ ვთხოვ ყველას, ვისაც აქვს სურვილი და შეძლება რომელი-მე გვარი როლების აღსრულებისა, მომხანდენ ჩემთან მოსალაპარაკებლად დილის 7 საათიდან 10-მდე და სალა-მოს 3—6-მდე ობშჩესტენის ქუჩა-ზედ № 11. ამავე ადრესით მომმარ-თონ თბილისის გარეშე მცხოვრებლებ-მა აქტიორებმა და ყოველნაირი პიე-სების პატრონებმა თავიანთ პირობე-ბით.

(5—3) ალექსანდრე ნებიერაძე.

«დროების» ტელტონი, აგვისტ. 29

ხმის ბერი

გოჩა.

(მოთხრობა*)

VI

ჯვარის-წერამ გაიარა ჩვეულებრი-ვის მხიარულებით: მოგროვილი ხალ-ხი, მაყრები და მეტადრე დედა-კაცები არ ისვენებდნ და ყოველთვის საჩუ-ჩულო მასალას პოულობდნ და, ერთ-ხელ მომხადებულნი სამხიარულოდ, შემთხვევას არ გაუშვებდნ, რომ არ გაენარხართ, თუნდა სასაცილო არა მომხდარიყო-რა.

მარტო პატარძალი იდგა ქვასავით დამუნჯებული და ზოჩა, რომლის სა-ხეც რაღაცა დამყარებულის, პატიე-საცემის სხივით ბრწყინავდა. იმას აშკარად ეტყობოდა, რომ გულ-წრფე-ლის რწმუნებით იყო გატაცებული და მთლად მისცემოდა თავის გონო-ბას და უზენაესს გულწრფელად ევედ-რებოდა.

ზოჩა იყო მშობელი მამა თავიე ხალხისა და, მამასადამე, იმისთანა

შინაური ძროხია.

== თბილისის მცხოვრებთათვის და-ნიშნული საქონელი იმისთანა მიეარდ-ნილოს ალავას იხორცება (ნავთლუხს იქით), რომ მულანლოელი თათრები და სხვა საქონლის-პარია ღამის გმი-რები ადვილად ასაღებენ მონაპარს ამ ადგილებში, რასაკვირველია, ბეე-რით ნაკლებ ფასად ღირებულზედ. ბარეშემო სოფლებს შეუქმნევიათ ესეთი ცული გავლენა საყასბოებისა და თხოვნას აპირობენ თურმე მთაე-რობასთან, რომ ეს საყასბოები გად-მოტანილ იქმნან ქალაქს ახლო, სა-დაც მეთვალყურება უფრო ადვილი იქნება და სადაც საქონლის ქურდები ისე თამამად ვეღარ იკადრებენ თავიანთ «ნაალაფევის» გასაღებას.

== ქალაქის ქუჩებში ისე არ გაფე-ლით, რომ ყოველს ნაბიჯზედ არ შემოგხედეთ სოფლიდან ან სხვა ქალა-ქიდან ჩამოსული მამა თავის პატარა შვილით. სამწუხაროდ, ერთ წილს ამათთავანს თუ ეღირსება სასწავლე-ბელში შეყვანა შვილებისა, თორემ ცხრა წილი უნდა გულ-მოკლული დაზღუდულს სახლში და შუა-ღოს მომავალს წელიწადს, როდესაც იმის შვილს ან წლოვანობა მოუსწრა-ფებს, ან კიდევ წრევანდელისთანა ბედი ეწევა. მაგ. თბილისის კადეტის

ამაღლებულის შემთხვევის დროს, რო-გორც ქორწინება არის, თავის შვი-ლებისთვის რომ არ ელოცნა, არ იქ-ნებოდა. ამასთანავე მას სწამდა, რომ ხალხისგან ამორჩეული ღმერთისაგა-ნაც ამორჩეული უნდა ყოფილიყო, რადგანაც აღზრდილს ხალხის ჩვეულებ-ათა შორის ანდაზად გარდაქცეული რწმუნებაც «ხმა ღვთისა და ხმა ერი-სა» სისხლსა და ხორცში გასჯდომო-და. ზოჩა დარწმუნებული იყო რომ მისს გულ-წრფელს ვედრებას უზენაე-სი შეისმენდა და რწმუნებით დაიმე-დებული იმ კაცის სახე, გულ-მხურვა-ლე ლოცვის დროს, რაღაცა ძლიე-რ-მოსილს, ხალხის დამმორჩილებელს სურათს წარმოადგენდა.

ესეთი იყო მოხუცებული ზოჩას სახე, რომლისთვისაც განუწყვეტლივ ზრუნვას, ფიქრს, გამოცდილებას და გონებრივ მუშაობას უფრო უმეტესის პატიოსნების, ჭკუის და ადამიანობის ბეჭედი დაესვა. მს სახე ხანდისხან იცვლებოდა იმის კვალობაზედ, თუ მისი აზრები და გონების მიმდინარეობა რა საგანს შეეხებოდა და ამ გვარადვე ეცვლებოდა ფერი პირი-სახეზედ.

ხანდისხან რაღაცა მკმუნვარება შე-უხრიდა წარბებს, შეუკრავდა შუბლს, მაგრამ ეს იყო ერთს წუთს მზეზედ

კორპუსში, „ძვეჯის“ სიტყვით, წრეულს მხოლოდ ოცამდე ვაკანსია იყო და ნახევარი იმისთანა ყმაწვი-ლებმა დაიჭირეს, რომელნიც უკონ-კურსოდ იქნენ მიღებულნი; დანარ-ჩენს 8 თუ 9 ვაკანსიაზედ 150-მდე ყმაწვილს უნდა დაეჭირა ვეზამენი და წარმოიდგინეთ ვაება იმ ას-ორმოცი ყმაწვილის მამისა, რომელთაც ბედმა სასწავლებელში შესვლა არ არგუ-ნა.

== ღიდის სიამოვნებით აღენიშნავთ ჩვენის გაზეთის ფურცლებზე ერთს თვალ-საჩინო გარემოებას ჩვენის სწავ-ლა-განათლების ისტორიისათვის: გუ-შინ «წერა-კითხვის გამავრცელებელის საზოგადოების» მმართველობას მოუ-ვიდა ორი განაჩენი სკოლების გამარ-თვაზე დასავლეთის საქართველოდამ. მს პირველი მაგალითია, რომ „საზო-გადოებას“ იქიდან მოსვლოდეს თხოე-ნა სკოლის გახსნასა და გამართვაზე. მრთი განაჩენი შეუდგენია სურების საზოგადოებას (ბურიაში), მეორე ზე-მო-ხოთისა და ნანეიშვილი-სოფლის საზოგადოებათა (ესეც ბურიაში). მი-სურველთა მათგან მაგალითისათვის სხვა სოფლის საზოგადოებათაც მიე-ბადოთ.

== სოხუმიდამა გვწერენ: «ამას წი-ნად გაცნობეთ, რომ შტაყვის მცხოვ-

გადფარებული ღრუბელი, რომელ-საც მხოლოდ წუთით შეეძლო მოჩრ-დილება, —მლოცველის თვლები ცის-კენ მიპყრობილი ისევ ძლიევა-მოსი-ლის, გამარჯვებულის შუქით აინთე-ბოდენ.

ზოჩას აშკარად ეტყობოდა, რომ მისი მრავალ-გვარად გამოცდილი გუ-ლი რაღაცა უბედურების მოახლოე-ბასა ჰგონებოდა, მისი გამომცდელის თვალებისთვის შვილის ერთი დანახვა კმაროდა, რომ მის საქციელში ავად-მყოფობის მაგიერ სხვა მიზეზი დაენა-ხა, მაგრამ რა იყო ეს მიზეზი, საიდა-ნა ჰქროდა ნიავი, რომელიც მას, როგორც ნადირს, სუნს აყრიდა და აკრთობდა — მოხუცი ვერ მიმხედა-რიყო.

შათვედა ჯვარის-წერა, მეფე-დედო-ფული წაიყვანეს სახლში, შემოატა-რეს კერას და გაამორეს, რათა დე-დოფლისთვის ქალებში მისვლით რა-ოდენიმე თავისუფლება მიეცათ და ხალხი-კი ზოჩას თავ-მჯდომარეობით ეახმად დალაგებულიყო.

რასაკვირველია, სიძეც, თავზედ ფოჩებთან გვირგვინით, იქვე შუა აღ-გილას დაესვათ, ტოლ-სწორები ვარს შემოხვეოდნ და ლაქლანდარობით

რებ ნემცებს მისცეს აუხაზების ნამო-სახლი ადგილები. იმ სოფელში არის დარჩენილი ას-ასი წლის ვენახები, ხეებ-ზედ შესული: ნემცებმა იუკადრისეს ხეებზედ სიარული ყურძნის კრეფის დროს, მისდგენ წრეულს ამ მშვენიე-რად ხეზედ გასულს ვაზებს და ძირი-ზედ სჭრიან ხიანად; მათ ადვილზე სთესვენ სიმინდს. არ იქნებოდა ური-გო, რომ ადგილობრივს მთავრობას არ მიეცა ნება ნემცებისათვის ამ ძველთაგან ნალეწი ძვირფასი მცენა-რის მოსპობისა.

== იქიდანვე იწერებია, რომ სოფ. ბაკლანკას, 35 ვერსზე სუხუმიდან დასახლებულა 40 კვამლი რუსეთიდან გადმოსახლებულნი, რომელთაც ადგი-ლობრივი ციება ძალზედ მუსტრავს თურმე.

== ღ. შვირილაში ამ დღეებში ერთი საზარელი ამბავი მომხდარა: აგვისტოს 23-ს, ღამის 11 საათზედ, მოუკლავთ მძინარე 17 წლის ყმაწვი-ლი კაცი, იასონ სვიმონის-ძე მავთა-რადე, რომლის ოთახშიაც სძინებიათ ორს მისს დასაოხრობის დას. მძი-აულიათ ორს ს. ძლიდეთს მცხოვრებ-ლებზე: ბ. ა—ძეზე და ნ. ბ—ძეზე, რომელნიც დაიჭირეს კიდევ. ამბო-ბენ, ვითომც საბრალო მავთარაძეს აღეკრძალოს თავის სახლში სიარული

გართულოს და ბედნიერებით განხარე-ბულს, დროს ატარებინებდნ.

ღაიწყო საერთო მხიარულება, სმა, სიმღერა და სმურები ხან გამოშვე-ბით; რომელიმე მოხუცი გადმოი-ღებდა ფანდურს და თითების ჩაკე-რით სვედიანს სიმებს ააქვრებდა და ზედვე სვედიანად, მაგრამ საგონობ-ლად დასძახებდა რომელიმე გმირის, ლექსად მოთხრობილს, მოქმედებას.

ამ წუთებში გამხიარულებული, აყუანებული ხალხის ხმაურობა ერთ-ბაშად შესწყდებოდა, ჩამოვარდებოდა სრული სიყუჩე და გულის ძვრით ყურს მიპყრობდნ სახალხოდ წარმო-თქმულს სიტყვას, სადაც ქვეყნი-თვის თავ-გადადება და სამსახური, სიფაქვაცე და პატიოსნება ისე უხვად ჯილდოვდებოდა და სადაც კაცის მოვალეობა ცხოვრებაში ისე ნათლად იხატებოდა და შეისწავლებოდა...

ამას ისევ შესცვილია სმური, მე-რე გოგონა და ასე გრძელდებოდა გათენებადის.

VII

ამ საერთო მხიარულების დროს, როდესაც ბელას სახლში თავ-მოყრილთ გულები მხიარულად ყი-ნულზედ გამოსულს უზრუნველს ბა-

*) იხილე «დროება» № 185.

ზოგიერთა გარყენილ პირებისათვის, რომელთაც მოენდომათ მისი დების შეურაცხება და ამ მიზეზს გამოეწვიოს ეს საზიზღარი მკვლელობა. საზოგადოებაში რაღაც საეჭვო წერილებზედ ლაპარაკობენ თურმე...

== სტამბოლიდამ გვწერენ, რომ იქ 1879 წლიდამ არსებობს ერთი სასწავლებელი, რომელშიაც ქართველებიც სწავლობენ. აგვისტოს პირველს ყოფილა გამოცდა და საჩუქრების დარიგება. ძურის შეურაცხება ცხრა ბერძენს, ერთს ქართველს და ერთს სომეხს. მამოცდის შემდეგ ყმაწვილებს ჰქონიათ წარმოდგენა «ბროადის ახარება», რომელზედაც დასწრებიან სხვათა შორის მრავალი ინგლისელები და კმაყოფილნიც დარჩენილან.

== მქტამბრის 11, 12 და 13-ს ოღესაში მოხდება საგანგებო კრება სამხრეთ-რუსეთის სამეურნო საზოგადოებისა, რომელზედაც მიწვეულნი არიან იქაური ვენახის პატრონები, ღვინის მკეთებელნი და თამბაქოს მომყვანნი. «საზოგადოებას» განუზრახავს გაწვევა ძველადამაც ამ წარმოებებში განვითარებულ პირთა. ძრებებზე იქნება მოლაპარაკება იმ საგანზედ, თუ როგორ დააყენონ მალღა ეს ორი წარმოება, მეტად შესანიშნავი, როგორც სამხრეთ-რუსეთისათვის, ისე მთელის ძველსათვის.

== სოფ. ალიბეგლოდამ (ხაქათალის მაზრა) სწერენ „ძველს“ რომ იქაური მამასახლისი მ. ასლამაზოვი გაგზავნილ-იქმნა შარშან ჩრდილოეთის ძველშიაში ყველის ქარხანების გასაცნობად, რადგან ამ წარმოებას ხაქათალის მაზრისთანა მდიდარს მხა-

ტუნებსავით თამაზობდენ, ონისე პირქვე ეგდო და დამძიმებული, გახურებული თავი ბალიზიდგან ვერ აელო. მას სისხლი მოსწოლოდა თვალებში და დრო-გამოშვებით ბჭყვიანლებით უელავდა, თავი ძალზედ გაპბრუებოდა და საფეთქლებში თითქოს ჩაქუჩებსა სცემდენ; ყურებში ხუილის ხმა გაისმოდა და ტანი ცეცხლსავით გახურებული, რაღაცა მოუსვენრობაში ამყოფებდა. ჩქარ-ჩქარად და ძალზედ ქმენა აშკარად ამტკიცებდა, რომ რაღაცა აწუხებდა და იმის მოშორება თითქოს მკლავების უაზრო წყვეტებით უნდოდა.

ამ მდგომარეობაში მყოფი ონისე ხან მთლად გაცივდებოდა და ცივოფლსავე დასხმული წამოტრიალდებოდა, წამოჯდებოდა, უსაგნოდ გაუშტერებდა რასმე თვალებს, თავი და მკლავები ჩამოუტყვიდებოდა და, ნახევრად ტუჩებ-გახსნილი, რაოდენსამე ხანს ასე დარჩებოდა. მერე ისევ მოუსვენრად მიეგდებოდა და თვალ-წინ დაუწყებდენ თამაშს სხვა-და-სხვა სურათები, ერთი მეორეზედ უფრო საოცნებო, უფრო გასაშტერებელი, მაგრამ იმათ არავითარი გადასაბამი, შემაერთებელი ნასკვი არ მოსდევდა.

მაგრამ ეს თავ-დავიწყება იყო წუ-

რეში დიდი სარგებლობის მოტანა შეუძლიან. მაზრის უფროსი ჰუიქრობს ეხლა აქაც ყველის ქარხანის გახსნას. როგორც გამოანგარიშებულია თითო ძროხა, იძლევა 25—30 მანათს და შევიცარიის ძროხებს თუ დაიბარებენ, ერთი-ორად მეტი შემოსავალი იქნება.

== ბაქოს ვაზეთებში იწერებიან, რომ მალე ამ ქალაქშიაც გაიმართება საცხენო-რკინის გზა. ბაქოს ქალაქის გამგეობისათვის ამ საგანზედ რამდენსამე კამპანიას წინადადება მიუცია.

„დროების“ კორექციონები

მ. თელავი, მარამაზისთვის 1-ს. ახლო-მახლო სოფლებიდან შესწავლა „ჰოპუნას“ ძახილი, ჰირანხულის მკათავდა, — მიალაგ-მოალაგეს. უმრავლესობა ყანებისა — მეტადრე ალაზან გამოდმა — დაისტყვა და, რაც სეტყვას გადარჩა, იმის გამოსავალზედაც ძლიერ უკმაყოფილონი არიან. მიზეზს ადებენ წარსული თვეების, მის-თიბათვის, ხშირ წვიმებს, რის გამოც ნაყოფმა თესლი ვერ დაისრულა და შედარებით ერთობ მცირე გამოსავალი აქვს. მსდღე მოელოდა სიმიდებსაც, მაგრამ ეს ორი დღეა, რაც ცოტა ქუქუნა წვიმა მოდის. — თუმცა ჰაერი შესამჩნევად გაგრილდა, მაგრამ ნამუშევრისთვის კი საკმაო არ არის, რადგანაც ამ მკათათვის გვალვამ ისე შეაწუხა, რომ სიყვითლის ფერი დასდვა; მიწა დახეთქილია გვალვისაგან, სიმიდები აშუშული და ფოთლებ-ჩამოყრილი; ერთი კარგი მიწის გამაძლამელი მხა-

თისა, რადგანაც ონისემ ერთბაშად დაიკვილა და, გაფითრებული, ფეხზედ წამოიჭრა. შესდგა, წუთზედ მოიფშენი-ტა გახურებული თვალები, რომლებშიაც ეკლებსავით რაღაცა სხხვლეტამდა და სიტყვებით: «არ იქნების, არ მოხებრდების!» კარებისაკენ გაქანდა.

— სად მიხვალ? იქვე შეაყენა ვილაცს ხმამ და კარების ზღრუბლზედ გამოჩნდა ბოჩა, რომელსაც ანთებული კვარი ხელში ეჭირა.

— ბოჩა! — მოულოდნელობის გამო უკან მოწყვეტით წამოიძახა ონისემ და შესდგა.

მოხუცმა შეხედა შეილსა, აათვალიერ-ჩაათვალიერა, შევიდა სახლში და ჩამოჯდა.

— ღიჭი, კედელში გაამაგრე, — გაუშვირა მამამ კვარი, რომელიც ონისემ გამოართვა და ბუხრიდგან გამოშვერილს ჰაკებდ დაღო.

— სად მოდიოდი, — ისევ იმ მბრძანებელის, თუმცა დამშვიდებულის კილოთი გაიმეორა ხევის-ბერმა.

— არც სადა, — ველარა მოახერხარა ონისემ.

— მე პასუხი არაა, — შეიკუმუნა წარბი მოხუცმა, რომელსაც უნდობლობა არ უყვარდა.

— ძორწილში ვაპირებდი წასვლას.

ჰუნა წვიმა ეხლა მთელი ნამუშევრებისათვის ციური მანანა იქნება.

+
თელავმაც მიჰყო ხელი სისუფთავეს, ზოგიერთი თვალ-საჩინო ქუჩები დასწმინდეს, მაგრამ... მაგარი ის არის, რომ თელავის გასუფთავებას და მისი ქუჩების ღორღილების გასწორებას კარგი თავ-დადებული კაცი უნდა... უმრავლესს ნაწილს ფეხის ადგილები-სას არა აქვს ორმოები გათხრილი და, ცოტას წამოშხვეფავს თუ არა, მთელი თელავი საძაგელი სიმყარლის სუნიით მოცული შეიქნება. საჭიროა ამოაშრონ ის წუმპის გუბე, რომელიც ნადიკრისკენ თ. ბ. მახვანი-შვილის ბოსლის პირ-და-პირ არის, საძაგელ შმორის სუნსა სცემს მთელს იმ მიდამოზედ, — მეტადრე მაშინ, როდესაც ზენა-ქარია. ზემო თელავისათვის ისიც საკმაოა, რომ აქვე არის გამართული რამოდენიმე აგურის საწვავი ქუჩები, სადაც თითქმის ყოველდღე, წმიდა ჰაერის ნაცვლად, კვამლს ჰყლაპავს კაცი! — მკრეთვე საჭიროა ამოიქოლოს თელავის ციხის, დასაფლეთის მხარეზედ, გალავნის გასავალი, კარების გვერდები, ისე როგორც აღმოსავლეთის მხრის კარებს აქვს ამოშენებული. მკრეთვე საჭიროა ამოიქოლოს «ლეთების» გალავნის შესავალი კარების გვერდები, რომელიც სიბინძურით საგსავა; რადგანაც ეს ორი ადგილი — ზემო და ქვემო გალავნის კარების ბურჯის ბეჩოები — ამოიქოლება და ამით მოეშლება მთელ ბაზარს ბინა თავიანთი ბუნებითი მოთხოვნილებების ასრულებისა, — აუცილებლად საჭიროა ქალაქის წირმომადგენლებმა (დებუტატებმა) გაუკეთონ ბაზარს საჭირო ფეხის ადგილები, რის გამოც შეიძლება მოისპოს ის უსუფ-

— რაი ლა ქორწილისა, ეხლა იქ გალექებული ხალხის მეტი ვინლა?

— მთები ჩამოთოვლა და ნადირებს ქვეით ჩამოჰყრიდა, ვამბობდი ქორწილში ვინმე მონადირე იქნებოდა, ნამგალადა გავიხდიდი და ნადირობ ერთად წავიდოდით.

ონისემ ეს სიტყვები ხელად მოიგონა, რადგანაც მამა ჩასცქეროდა და მას-კი გულის გადახსნა არ უნდოდა.

— ბალო, რას ხუმრობ? — რაისთვი ეხუმრობ? — მოუთმენლად შეხედა ონისემ, რომელსაც გადაჰქიდებოდენ და აღარ ეხსენებოდენ.

— ამ ფიფქს თოვლში სანადიროდ საით გაისვლებს?... ზოგმა სადმე ჩამარხოს, ის თუ არ გინდა?

ონისემ ერთბაშად არ მოიაზრა, რომ ფიფქს თოვლში ნადირობა მართლა საშიში იყო და ამისთანა მოუაზრებლობა, უმიზეზოდ ძალად გაჭირვების თავს მოხვევა გამოცდილს მოხვევს არ მოეწონებოდა.

— რაისთვი? მოიწადინა შეილმა შეცდომის გასწორება. ძარი იყო და ქედებზედ თოვლებს აღარ დააყენებდა.

მოხვევმ კიდევ შეხედა და, ცოტა სირხუმის შემდეგ, უთხრა:

— იყუჩე, ბალო, შენ ცხო რაიმე გაქვს გულში.

თაობა და სიბინძურე, რომლითაც საგსავა ყოველი ქუჩის ხვეული... მაგრამ თუ ამ საგანზედაც ისე მოიქცენ ქალაქის ახლანდელი დებუტატები, როგორც საქალაქო ხარჯის გაწერაში, — მაშინ ის უკმაყოფილობა გარკვევდება, რომელიც მთხედ ხალხში გამოწვეული არის მათის მოქმედებით... აი საქმე რაში მდგომარეობს: წელს ქალაქმა აირჩია ორი წარმომადგენელი (დებუტატი), ორივე ს — ბი; ყველა ძლიერ გააკვირვა ამ არა ჩვეულებრივმა გარემოებაში...

სწორედ ამის მიზეზი არის წელს ის აურაცხველი საყვედურის გაგონება, რომლითაც ყოველდღე ყურები გვაქვს გამოჰკედლილი საწყალი ღარიბ-ღატაკი ხალხისაგან დებუტატებზედ, რომ მოვაჭრე პ. ი — ეს, რომელსაც მილიონზედ მეტი შეძლება აქვს და უბრალო ღარიბს ქართველ მცხოვრებელს, რომელსაც ერთი ქონის მეტი არა გააჩნია რა — ისიც მიყრუებულს ადგილს — ერთ — ზომი გადასახადი შეაწერეს...

სწორედ ამაზედ არის გამოჭრილი ჩვენი პოეტის სიტყვები:

„ქვეყანა გამოცვალა, ჩახსი უკუღმა ტრიალდას, გაიჩი კოკობ ვარდს დაძლეის, ბუღბუღა კიბებ ღრიალდას“

—
„ზამთარში საცხე ვაწუხებს, ზაფხულში მოდის ზამთარი; ს — მა სხმალი აიღო

ქა — მა ს — ხის დავთარი და სსვ.

+
— რაი უნდა მქონდეს? აჩქარა ონისე.

— არ ვიცი და მაგას არცა გკითხამ, — მტკიცედ უთხრა მოხუცმა და დაუმატა: — შენ ისა სთქვი: იცი, ვისის გორისა ხარ?

ამ სიტყვებზედ რიგი ონისეს შეხედა, — გაკვირვებით შეხედა მოხუცისათვის.

— ჰაი, ჰაი, — რო ვიცი.

— აბა, მაშ მაგას ნუ დაივიწყებ, თითის ქნევით უთხრა მოხუცმა და სწავლების კილოთი გააგრძელა: — ვინძლო, ქვეყანა არ გააცინო...

შმაწვილმა ბიჭმა თავი ჩახარა, თითქოს დანაშაული იგრძნოვო და ლოყები წითლად აენტო.

— აბა მაშ წადი, — წამოდგომით გააგრძელა მოხუცმა. — წადი, სადაც გინდა, ოლონდ, ჩემ სიტყვებს ნუ დაივიწყებ... ზანსოვდეს, ვისი გორისა ხარ და კაცი-კი ტანჯვისთვის არის გაჩენილი.

ამ სიტყვებზედ მოხუცმა კვარს ხელი დააელო და შეილთან ერთად დერეფანში გავიდა. იქ კიდევ შესდგა, შეხედა შეილსა, თითქოს რაღაცა უნდოდა ეთქვა, მაგრამ ხმა-ამოუღებლივ გაბრუნდა და სამყოფო სახლში შევიდა.

ლოდ. მიუხედავად იმისა, რომ უხე-
როდ ამარჩეული მოქმედება იყო
დანიშნული წარმოსადგენად (ეს იმი-
ტომ, რომ ერთი ქალი ს. ზ. — ს მეტი
ვერ იზოვნეს წარმოსადგენაში მონაწი-
ლოების მიმღები), ხალხი მაინც ისე
მოაწყდა, რომ მანათ-ნახვერიანი ბი-
ლეთის ამღებნიც კი კვდელს გარედ-
გან იდგნენ და მხოლოდ ხამუშ-ხა-
მუშ გამონაკრთობ ხმას ისმენდნენ
სცენიდან. შემოვიდა თხუთმეტ თუმნამ-
დე. რომ ბილეთი და ხალხის დასა-
ტევი ადგილი ყოფილიყო, მაშინ,
მგონია, შემოსავალი ხუთას მანეთსაც
გადაჭარბებდა. მხოლოდ აპრობენ კიდევ
წარმოსადგენას მ. მესხივეის თაოსნო-
ბით «თამარ ბატონიშვილისას» საქველ-
მოქმედო აზრით.

+

არც ბ. რატილმა დაავდო წელს
უყურადღებოდ ჩვენი თელავი: გვეს-
ტუმრა ისიც, გამართა კონცერტი.
საზოგადოება ბლომად დაესწრა რო-
გორც უცხო და პირველ კონცერტს.
კონცერტის დასასრულს გამოვიდა ორი
თავნედი ყმაწვილი კაცი და საზოგა-
დოების მაგიერად (რომელსაც სრუ-
ლებითაც არ დაუვალვია) სთხოვა
ბ. რატილს, რომ კიდევ გაემართა კონ-
ცერტი. რასაკვირველია, დათანხმდა.
ზამართა კიდევ მეორეც, მაგრამ მხო-
ლოდ ათი კაცი დაესწრა...

+

მიღაც მიხაილოვიც მოვიდა ჯიბე-
ების გასატენად თელავში და გამარ-
თა რამოდენიმე სათვალთ-მაქცო წარ-
მოსადგენა და რომ დარწმუნდა, რომ
ჩვენს ხალხს მაგისტანტები არაფრად ე-
რიანება...

+

მართალი ნათქვამია: «მწიფეს ეს-
ერიდენ და მკუხე ცვიოდაო» — აქ

მნისე-კი რამდენსამე ხანს იმავ აღ-
გილს დერეფანში იდგა და ანგარიშ-
მიუცემლად ადგილიდგან ვერ დაძრუ-
ლიყო.

იმას ესმოდა, რომ შვილის მდგო-
მარობას მამა მიმხედარიყო, მაგრამ
საღამედ მიუღწევია ამ მდგომარეობას,
მოხუცს ჯერ ვერ გამოერკვია, თუმ-
ცა ესმოდა, რომ ეს მდგომარეობა
მის სახელსაც შეეხებოდა.

მამა ეუბნებოდა: «გახსოვდეს, ვისი
გარისა ხარო» და სწორედ ამ სიტყ-
ვებით ავანება იმ მოვალეობას,
რომელიც ერთს პირს მთელს სახლო-
ბასთან აკავშირებს და მისი საქციე-
ლი მთელი ოჯახობის გამაპტიონსე-
ბელი, თუ დამამკირებელი არის. მა-
გრამ, თუნდა ასეც არ ყოფილიყო,
მნისესაც კარგად ესმოდა თავისი
ვალის, წუთის თავ-დავიწყებას საკმაო
დანაშაულობა სთვლიდა, ფიცულობ-
და, რომ აღძრულს გრძობას გულის-
გან ამოიფხვრიდა და სწორედ ამ წა-
დილობა წამოაძახა:

— შავალ, შვეალ ქორწილში...
ულვაში მაქვს, ქული მხურავს და
გულიც უნდა დამმორჩილდეს.

ამ სიტყვებთან ერთად ის გაბრუნ-
და კიბისკენ, რამდენიმე გადახტომა-
ზედ ჩაივლიდა ქვეით და მივიდა ბელას

მოუთმენლად მოვლოდენ ბ. შ. მო-
რიდეს თავისი ქართული დასით—მო-
მღერლებით და მოვლიან დღესაც,
მაგრამ, საუბედუროდ, ჯერ ჩვენმა
მოლოდინმა სურვილი არ გაგვიმართ-
ლა...

მთავაფუჭე.

სოფ. იანეთი, აგვისტოს 5-ს.
სწორედ ნანატრ წელიწადს და ამინ-
დებს რომ იტყვიან, წელს იყო. პირ-
ველიდგანვე ისე თვალსაჩინოდ ბიბი-
ნებდნენ ყანები, მტერს თვალს დაუ-
ყენებდნენ. ამისთანა ყანები არ გვინა-
ხავსო, ამბობდნენ გლეხები. შემდეგ
თუმცა ცოტათი გვალვამ შეაწუხა, მა-
გრამ ახლა მოვიდა კარგი ლაზათიანი
წვიმა. ასე ამბობდნენ, რომ ამის შემ-
დეგ ნამიც ეყოფა ყანებსაო. უფრო
შესამჩნევი ის არის რომ წრეულს
ყოველს გლეხს შარშანდელზე ერთი
წილით მომატებული აქვს ყანები და,
თუ მშვიდობა არის, ორი წლის მო-
სავალის მოლოდინი აქვს. მენახებსაც
რიგინად ასხია. თუმცა აქაური ვაზი
სხვა მხრის ვაზს არ დაედრება, მა-
გრამ მსხმოიარობით კი შარშანდელზე
მომეტებულად ასხია. ხილიც ბევრია
წელს; სხვაფრივაც მშვიდობიანობა
სუფევს ჩვენს კუთხეში. ავადმყოფო-
ვობა არ არის არც ხალხისა, არც
პირუტყვისა.

აქაური მემამულე წელს საბალა-
ხესაც არ ართმევდა გლეხებს, ხოლო
მოგესხნებათ რა დიდი შეღავათია
სოფლისათვის ეს გარემოება.

ჩვენს სოფელს ახლავს პატარა სო-
ფელი «ჯიქთუმა», რომელსაც იანე-
თისაგან პატარა მდინარე შერება ჰყოფს.
ამ მდინარის კიდებზედ სახლობენ
იქ-ნები, რომელთაც ამ რამდენიმე

სახლში, სადაც ჯერ კიდევ გაცხარე-
ბული ტაშ-ფანდურა და მხიარულება
იყო, თუმცა გათენებას უკვე მოვლ-
წია.

შველანი სიხარულით მიეგებნენ
მნისეს, რომელიც, მისეღის შემ-
დეგ, ყველაზედ მეტს მხიარულებდა,
ყველაზედ მეტს მღერობდა, ყველა-
ზედ მეტს ოხუნჯობდა...

VIII

ბათავდა ქორწილი. მხიარულები
პირველმა დღეებმაც გაიარეს. პატარ-
ძალიც სწორებმა წაიყვანეს ჩვეულ-
ნისამებრ წელის მოსატანად, იქ გაუჭ-
რეს ხაზიზგინები და უმღერეს ამ შემ-
თხვევისთვის შემოღებული ლექსი:

«ჩქო ხელის-მომკიდეო,
ტაგანა მამკიდეო»...

და ცხოვრებამ მიიღო ჩვეულებრივი
სახე.

ძიძია გამოდგა ჩინებული, მორჩი-
ლი ქალი, რომელიც არას ოდეს არა
შარობდა და საქმეს და სახლს მუყაი-
თად ექცეოდა. მისგან არც ჩხუბი,
არც წინააღმდეგი სიტყვა არ მოისმო-
და და უფროსი რძლები, ყოველთვის
უმცროსების დამხოლფოტებლნი, ძი-
ძიას ნამდვილს დასავით უვლიდნენ.

წლის წინად არ ჰქონდათ კარგი სახე-
ლი, მაგრამ მასუქან რაც ხევის-თავე-
ბი დააყენეს, მათი სახელი კვლავ
აღსდგა. ღვეს, როგორც მესმის აქ
ხევის-თაობა მოსპობილა და ამათაც
მგონი მიჰყონ ხელი წინანდებურად
თავიანთ ხელობას. ჯერ-ჯერობით დი-
დრონები თურმე არ კადრულობენ
არაფერს ამ გვარს და პატარები,
რომელთაც ჯერ კიდევ თავის ხელით
ჩაცმა ვერ ეხერხებათ, გამოდიან მდი-
ნარე შერებაზე და სხვის ადგილებში
იჭერენ საქონელს და მიერეკებიან
თავიანთ ქართაში. თუ პატარონმა არ
მოიკითხა, ისინი არაფერს ამბავს არ
აკნობებენ. აქამდის არ იცოდნენ
მცხოვრებლებმა ეს ამბავი და მთელი
კვირის განმავლობაში ეძებდნენ და-
კარგულს საქონელს. მერე შეიტყეს
და ძლივს-ძლივობით შიგნებდნენ და დი-
დის აყალმაყლის შემდეგ გამოუჩნდნენ
ხოლმე ფერდი-ფერდზე მიკრულს საქო-
ნელს, მთელი კვირის უჭმელ-უსმელს
და პატარონსაც კიდევ ექვს შაურს ახდ-
ვინებდნენ; თუმცა ამ გვარი მოქმედება
პირუტყვის პატარონისთვის ძრიელ შე-
მაწუხებელია, მაგრამ, რადგან იმ დაკარ-
გულ საქონელს ცოცხალს პოულობს,
არაფრად აღარ აგდებს ექვსი შაუ-
რის გადახდას.

პარგი იქნება ყურადღება მიექციონ
სოფლის მოხელეთა ამ უკანონო მოქ-
მედებას ხევის მკუზობის სოფლის
გ—სას. პარგი სიცხე დააყენა კიდევ
სოფელს ახლად გასაკეთებელმა რკი-
ნის გზამ, რომლის გაყვანაც ძრიელ
აწუხებს სოფელს. აქაურებს მარტო
ეს აქვთ სალაპარაკოდ: ეხლა თუ რკი-
ნის გზამ შიგ შუა სოფელში გაიარა,
ჩვენ უნდა ავიყაროთო, თორემ ჩვე-
ნი ცხოვრება არას გზით არ შეიძლე-
ბაო.

ბელა, რომელიც შესტროფდა თა-
ვის ცოლს, ისე შინ არ შემოვიდო-
და, რომ ცოლისთვის ან ჩურჩხელის
ნაჭერი, ან წითელი ვაშლი არ მოე-
ტანა და გატაცებულის გრძობით
არ დაეკოცნა. მაგრამ საკვირველი
ეს იყო, რომ საზოგადოდ გაჩუმებუ-
ლი ძიძია, ყოველთვის მარტობას
ეძებდა და მისი ფერ-დაკარგული, გაც-
რეცილი ტუჩები თავის დღეში არ
გაიღიმებდა.

შველანი ცდილობდნენ მის გამხი-
არულებას, შედარებით ხევის სხვა
რძლებთან თავისუფლებას აძლევდნენ,
დაჰყვანდათ ხატობაში და სატირალ-
ზედ, იმ ერთს თავ-მოსაყრელს ად-
გილს, სადაც მთელის წლობით და-
შორებული ნათესავები და მეგობრე-
ბი ერთმანერთს ხედებიან და დიდხანს
შეგუბებულს შთაბეჭდილებას სხვას-
მგვრამ ძიძია მაინც ისევ ისე გულ-
ჩათხრობილი რჩებოდა თუნცა მას
ყველაფერი ჰქონდა: საქმელიც,
სასმელიც, ჩასაცმელიც; არ აკლდა
არც მზრუნველები, არც მოსიყვარუ-
ლე გული, მაგრამ მის არსებას რაღა-
ცა ჩავრავდა, რაღაცა აღონებდა და
ჰლევდა.

შინდა ესთქვა, რამე სწორედ შე-
ნებელი იქნება სოფელში გზის გაყვა-
ნა, მით უფრო, რომ აქ ჩალით აქეთ
დახურული სახლები და შეიძლება სო-
ფელი გადიწვას ამის გამო. თუ მეორე
მხარეზე გაიყვანეს გზა, ე. ი. დასაფ-
ლეთის მხარეზე, უფრო კუთლი იქნე-
ბა სოფლისთვის. მთელს სოფელს
თითქმის უმწყემსოდ ჰყავთ გაშვებული
პირუტყვი საქონელი, რადგანაც ამათ
საბალახეს აქეთა მხარეს მინდვრები
და ტყეები შეადგენს, და, რა კი გზა
გაიხსნება, ყველას სამწყყესავად გაუხ-
დება თავიანთი საქონელი, რაიცა
დიდს უბედურობას შეადგენს სოფ-
ლისათვის.

რუსეთი

ვარშავის დღიურში დაბეჭდილია
შემდეგი განცხადება მარშალის ობერ-
პოლიციმეისტრის, გენერალ მაიორი
ტოლსტოისა: „აგვისტოს უკანასკ-
ნელს რიცხვებში ხელმწიფე იმპერა-
ტორს მოველით მარშალში და ამის
გამო, მარშალის გენერალ-გუბერნა-
ტორის, გენერალ-ადიუტანტის ბურ-
კოს ბძანებით, ვაცხადებთ საყოველ-
თაოდ, რომ ხელმწიფე იმპერატორის
აქ მყოფობის დროს ქალაქის მცხოვ-
რებლებმა უნდა მორთონ სახლები
დროშებით, ხალებით და ყვავილე-
ბით, უნდა ბალკონებზე და აფანჯა-
რებში გამოფინონ მათ იმპერატორე-
ბით დიდებულებათა ბიუსტები, პორ-
ტრეტები და ვენზელები და საღამო-
ზედ ჩირაღდანი უნდა გამოართონ შიგ
სახლში სანთლებით და ღამეებით,
ხოლო სახლს გარედ გზით დაქრა-

პირველში ბევრსა ცდილობდნენ გავ-
გოთ, რა მოსდის საბრალო ქალსა,
მაგრამ ჩქარა იძულებულნი იქნენ
თავი დაენებებინათ, რადგანაც მის
გულის სიღრმეში ვერ ჩასწვდენ და
გადასწყვიტეს, რომ ასეთი ხასიათისა
ყოფილაო.

ამ ხანში მნისე-კი შშავს წასუ-
ლიყო, სადაც დედის ძმები ჰყვანდა,
და იქ ნადირობაში და მეცხვარობა-
ში აპრობდა დროს გატარებას და
ნალგელის გაქარებას, მაგრამ, როდეს-
საც საღამე ქედზედ გასული თავის
ბედს დააკვირებოდა, მაშინვე ძიძიას
სახე განმანათლებლად ჩაეშუქებოდა
გულში და სანეტარო ტკიბლს მკენე
სავს ოხერაში შეიყვანდა.

მა, ღრუბელი, ვარსკვლავი, მთვა-
რე, ბუნების მდიდარი სურათები მნი-
სესთვის მდიდარნი და სიტყვებით
სავსენი მხოლოდ იმიტომ-ღა იყენენ,
რომ მათთან ერთად ეხატებოდა ძი-
ძიას სურათი, მათ სატროფოსთან დადა-
რებით თავ-დავიწყებამდის ეალერსე-
ბოდა.

მოხსუბარძე.
(გაბეჭდება)

ქებით. ჩირალდნის დროს დაუკრავენ მუსიკას გამოჩენილი მემუსიკენი იმ ადგილებში, რომელთაც პოლიცია უჩვენებს.

ნიკეგოროდის ლისტოკში ვკითხულობთ: „აგვისტოს 16 ოცდაათი დღე გავიდა მას აქეთ, რაც იარმარკაზე სავაჭრო დროშები აუშვეს და სულ ათი დღე-ღა დარჩა მის ოფიციალურად დახურვამდინ, მაგრამ საქონელი მაინც კიდევ ბლომად მოდის ციმბირის ნავთ-სადგურში. სამარადგან მოვიდა ორენბურგის რკინის გზით ბამბა, იმიერ-დავკასილდგან კაკლის ხე, ბზა, ახალი და გამხმარი ხილეულობა, სპარსეთიდან ქიშიში, ნუში, ბრინჯი და სხვა.“

უცხოეთი.

მევიპტი. მაირილამ 1 სექტემბერს (20 აგვისტოს) მოსულა შემდეგი ტელეგრამა: „მაირს პიჩნერს ღონგოლში მიუღია ბორდონისაგან რამდენიმე წერილი; უკანასკნელი მათგანი იგლისის 15-ს არის მოწერილი და იუწყება, რომ ხართუმს კიდევ ოთხი თვე შეუძლიან გაუმარდეს მტერს.“

მარმანია. მკვი ალარავისა აქვს, რომ ამ დღეებში სამნი იმპერატორნი ერთმანეთს ნახვენ. კელნური გაზეთი დაბეჯითებით სწერს თურმე, რომ ხელმწიფე იმპერატორის პრივისლიანის გუბერნიებში მყოფობის დროს იმპერატორი ჭრანც-იოსები სექტემბრის 15 (ახ. სტ.) მოვა სკერნევიცის კოშკში, მარშავის მახლობლად, რუსეთის ხელმწიფის მოსაკითხავად; ამავე დროს იმპერატორი მილჰელმიც მოვა იქ. სამივე იმპერატორს თან ახლდებთ თავიანთ გარეშე საქმეთა მინისტრები: სტატს-სეკრეტარი ბიოსი, თავ. ბისმარკი და გრაფი ძალნოკი. რალა თქმა უნდა, რომ ყოველი ქვეყნის დიპლომატების ყურადღება მიქცეულია ამ შემთხვევაზე და ყურნალ-გაზეთებს ხომ ამ ყმაღდ ამაზედ მეტი სალაპარაკო ალარა აქვთ-რა. შითქმის ყველა ყურნალ-გაზეთები იმ აზრისანი არიან, —სამთა იმპერატორთა ერთმანეთის ნახვა იმის ნიშანია, რომ ყოველივე ხალხთა-მორებრივი საქმე მშვილობიანად გადასწყდებო.

ცელეგრამები

(„ჩრდილოეთის სააგენტოსი“)

აგვისტოს 27-ს.

მარშაპა. ხელმწიფე იმპერატორი, ხელმწიფე იმპერატრიცა, მეგვიდრე ცესარევიჩი და დიდნი მთავარნი: ვლადიმირ, გიორგი ალექსანდრეს-ძენი და ნიკოლოზ

ნიკოლოზის-ძე უფროსი დღეს, დიდის ათს საათზე, მოვიდენ ვარშავაში.

ნიშნ-ნიშნორი. ბანკების და გერძო პირთა ვადიანი ვალების გადახდა წრეულს უფრო რიგიანად მიდის, ვიდრე მარშან; პროტესტ-ნაქნარი თამასეკები ძრიელ ცოტაა; ვაჭრობა ყოველ-გვარი საქონლისა კარგად მიდის; ზოგიერთა მანუქაქტურებს ფასი მოემატა.

კიში. ყველა ბრალდებულნი ბერდიჩევის ცირკის დაწვბში გაბმართდეს.

ქუჩა-ქუჩა. ჩინეთის მთავრობამ გამოეცხადა ხადხს, რომ ომი გამოცხადებულა; შანხაი სანეიტრატოდ დაიდვა, ვასუნგი ბლოკადაშია; ჩინეთის ჯარებმა ჭეჩე-უში გაცარცვეს ყველა უცხო მხრელები ხადხსნობის განურჩევლად.

ბრიუსელი. კატალიკებმა მანიჭესტაცია მოახდინეს. გამართეს დღესასწაულებრივი სვლა, რომელიც ხადხსმა რამდენჯერმე ჩუშადა; ამასთანავე დაუბია დროშები და ემბლემატიური დახატულობანი; პოლიციამ და ცხენოსანმა სამოქალაქო დარაჯმა ვერ შესძლეს წესიერების აღდგენა; დატუსაღებულია 150 კაცი, ასამდინ დაჭრილია; მე-5 საათზე სვლა მოიშალა; უწესობანი სხვა ქადაკებშიაც მოხდენ, განსაკუთრებით ანტვერპენში.

კანტონი. ჩინელებმა შეეგრეს გემებს გზა და აღარ უშვებენ კანტონის მდინარის შესართავში.

განცხადებანი

პანსიონი ა. მიჩაშვზლისა.

ბადავიდა მლიზავეტინსკის ქუჩაზედ, ტერ-სააკოვის სახლებში, № 114.

მოწათეთ მიდება სექტემბრის 1-დგან დაიწყება. (10-4)

ვისრამიანი

განდებელი

პოემა თ. ი. შავკევიძისა

ისუიდება „წერ-კითხვის საზოგადოების“ კანტელარიაში, სტა ყურნალ „ივერიის“ რედაქცია. (სიმონსონოვის ქუჩა, ნაზაროვის სახლი 1-ლი გამზარის უკან.)

ფასი „ვისრამიანისა“ 1 მან. 50 კ. გავსანით — — — 1 მან. 70 კ.

„განდებელისა“ — — — 15 კ. გავსანით — — — 20 კ.

წიგნის მალაზიებს ნაკლებად დაქობებათ. (10-5)

ინგლისის მალაზიაში ეროვნული ბიუროსი მაკ-მასტერი

თქი-ს-ა-შ-ო-ქ-ე-ვ-ა-ნი
ამაგრებს თმას და აღრინდელ ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუშასა 2 მან., გავსანით 2 მანეთი და 28 კაპ.

აქვე ისუიდება ქინის ზომად თმების გასამაგრებლად. ფასი 1 მან., სწოტკები თავის ტვივილის მოსასზობლად, ტუალებს საზომი, ღუსები და სხვ.

(100-63)

არწახუნისეულ მარვასლაში

სასახლის ქუჩაზედ, იძლევა ქირით მალაზიები, სადგურები კანტორებისა, სავაჭრო სახლებისა და საწყობებისათვის. პირობების შეტეობა შეიძლება ქარვასლის კანტორაში. (25-28)

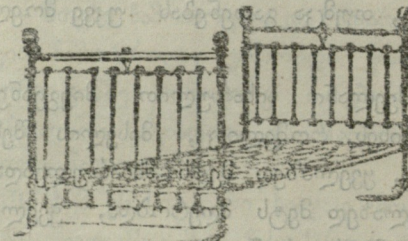
შენახვა ჩრჩილისა და ბუხანკალისაგან.

ნაქტალინი (ქაფური) ჩრჩილის გამაქმობი წყალი, სპარსული და დაღმბტიური პარამოკი, გუტაბერის ტომრები ბეწვეულობის და შალის ტანისამოსის შესანახავად. პომალა მეტალთა დასაფერავად, საუკეთესო ჭრანცუბული ფაქსა, გლიანც-სახამებელი, ლილა და სხვანი საოჯახო ნივთეულობანი ისუილებიან შიბილისში, საათთაქო საქონლების სავაჭრო მავკასიის ამხანაგობაში. (70-48)

საგლობესო

რომლებითაც შეიძლება წერა სულ მსხვილ, უსუფთაო ქაღალდზე. ერთადერთი სააგენტო ინგლისის მალაზია. იქვეა აუარებელი სხვა-და-სხვა გვარი კალმები ყოველის „ხელისათვის“—25% იაფად, ვიდრე სხვგან. იქვე: მელანი, ქაღალდი, კანკერტები, რკეულები, ლაქი, კანხანაში, შენალი, კალმები, ბუძყნიკები, ზოტ-სიგარები, ალბომები, რამკები, მაკატლები, სამართებლები, სანთელი, სალესი, ცარაშეები ჭურჭლის საწმედად (ბორჯასი) თეთრეულისათვის, შატრას ხალები იატაკისათვის, გლიონკები, ტახტები, სავაჭმლები, სარკეები, სავარცხლები, ბეზმენი, ზარები, ბინკალები რულები, ვატერპასები, მზის-სათები, ვოშასები, ტერმომეტრები, მქწკები, ნემსები, მაგნიტები, სვისტოკა, შომჩი, ქამრები, სარტელები, შრობეები, სპრობეები, გრანები, ფილტრები, შნოტკები, თავისა; ტანისამოსისა, ცხენისა და შატენტიანი მაგინტოშები, გრაგები, საქიმო ქაღალდი ვატერ-გლოზეტისათვის და სხვ. და სხვ. აბათაში—20 კ. (100-2)

ინლისური ჩინის კარამტაში.

ერთის საწოლი 7 მანეთიდან და ორის საწოლი 14 მანეთიდან, მათი ლეიბები, ზღვის ბლასით გატენილი 5-დან 8 მანეთამდინ. კიდევ შემდეგი ნივთები იყიდება 25%-ით უფრო იაფად, ვიდრე სხვგან სადმე: ბრიტანიის მეტალის ნივთები, ჩაიდნები, სავარაქე, საშაქრე, ჩაის და სტოლასი გოგსები ჩანგლებითა, ფაღნოსი, დასადგმელი, შირის-საბანი, სტაქები, სუფოგნიკი, საწოლი, სკები, რიუმები, გრაფინკები, საქაშური თებები, ბლიუდები, სასალათეები, ტაშტები, საჩქეკები, სამარლები, გარჩიცის საფხეკები, უხავრები კაცისა და ქალისა; ადვირები, ხლისტები, ტანისამოსის დასავადებლები, საბადო მაკატლები, ვაქსები, უთოები, წისკვილები,

ხეჩსები, ქლიბები, გლიტეები, ინგლისის თოფები და რეკოლეკები, შიყები, ზარადები, კაპსიულები, საფანეები, ნიჩბები, ვატერპრუჭი, საბნები, ჩულები, წინდები, სუფრები, საჭქტებისათვის რგოლები, ემალანი ჭურჭელი, მუჩაბები, ვამფეტები, შიგულები, სოუსები, ზღვის ბლასი, დიმიტიგონები და სხვ. ინგლისურს მალაზიებში № 156-157, 158, 159, და 160. ამ ნომრებს უფრადლება მიაქციეთ. (100-44)

LA VERITABLE SALSEPAREILLE COLBERT (ნამდვილი სალსეპარილი)

არჩენს სისხლის ყოველსავე უწმინდურებას და ავადმყოფობას. შუთხილდით მიმბაძეთ. მტიკეტზე უნდა იყოს წითლად მოწერილი J. PLATEAU. კაბრიკის ნიშანი წარდგენილია. რომ არ მოსტყუდეთ, მიმართეთ უფრო ს. ზურიკოვს და შახპარონიანს. (8-4)